

Hækkerup: Jeg har kun en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han mente, at Gennemførelsen af dette Lovforslag betød Anerkendelse af, at Danmark havde befundet sig i Krigstilstand med Tyskland siden den 9. April 1940. Hvis jeg nu var ondskafuld, — det er jeg ikke —, kunde jeg have sagt til det ærede Medlem, at der var jo en Tid, hvor det ærede Medlem og hans Parti ikke havde en saadan Erkendelse af Situationen, men jeg vil gerne sige, at jeg ingen Erindring har om, at dette Spørgsmaal har været drøftet udførligt paa den Maade, det ærede Medlem nu vil gøre det, under Udvalgets mange Forhandlinger, og jeg vil understrege, at efter min Opfattelse maa det, det ærede Medlem her har sagt, helt staa for hans egen Regning. Jeg vil i øvrigt uden paa nogen Maade at ville tage dette Problem overlegent sige, at jeg tror ikke, det lønner sig at gaa ind i en Diskussion om dette Spørgsmaal, simpelt hen fordi vi alle erkender Nødvendigheden af at gennemføre denne Lov.

Jørgen Gram: Jeg vil nærmest betragte det som en drilagtig Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen, at dette Lovforslags Vedtagelse maatte betyde en ændret Indstilling fra samtlige de Partier, der er med dertil, i deres Syn paa Ekspropriation; men jeg vil dog for en Ordens Skyld, for at det ikke skal være usagt, sige, og det gør jeg paa mit Partis Vegne, at selvfølgelig er vort Syn paa Statens Ekspropriationsret over for privat Ejendom akkurat det samme i Fremtiden, som det har været før, uanset dette Lovforslags Vedtagelse.

Dernæst vil jeg blot fremsætte et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Paul Holt vedrørende den herrnhutiske Menighed. Det ærede Medlem spurgte, om Hovedsædet for den herrnhutiske Menighed i Tyskland ogsaa fremtidig, hvis der blev givet Dispensation, skulde staa som Ejer af disse Ejendomme i Christiansfeld. For at der ingen Tvivl skal være om dette, mener jeg det maa siges, at det kan de ikke i Fremtiden; der maa gøres rent Bord, saaledes at det er den til en vis Grad selvstændige Menighed i Christiansfeld, der fremtidig staa som Ejer af samtlige Ejendomme, hvor de bor. Det er jo saadan i Øjeblikket, at de ejer langt de fleste af de Ejendomme, der er der, men Hovedsædet i Herrnhut beholdt Ejendomsretten til 4 Ejendomme; de har haft Skøde paa det. Der maa der ske en Ændring, saadan at Ejendomsretten over-

gaar til Menigheden i Christiansfeld, og saa maa man — det vil jeg gerne gentage her — ogsaa fra dette Trossamfunds Side i Fremtiden bestræbe sig for helt og fuldt at gaa op i det danske Folkesamfund.

Robert Mikkelsen: Jeg har i mit Indlæg her ikke paa nogen Maade prætenderet at tale paa Udvalgets Vegne. Det var en Op-gave, der var paalagt Udvalgets ærede Formand, og det har Udvalgets ærede Formand gjort udmærket; det har jeg ingen Grund til at gøre. Jeg taler som de øvrige Ordførere paa egne Vegne, paa mit Partis Vegne, og det er ganske overflødigt at faa det understreget fra forskellig Side.

Det er blevet hævdet flere Gange, at det ved Vedtagelsen af denne Lov til en vis Grad drejer sig om en Nødvendighed, en Nødvendighed, der er afledet af vor Tilslutning til Paris-Konferencens Slutprotokol. Men dette gælder ikke Bestemmelsen om Konfiskation af japansk Ejendom, og derfor har det interesseret mig netop paa dette Omraade at faa de øvrige ærede Ordførere til at forklare mig, hvorledes man egentlig vil bringe disse vidtgaaende Ekspropriationsregler til at stemme med det, der sædvanligvis er Opfattelsen af Ekspropriationsadgang i dette Ting. Det er ikke lykkedes. Om det nu er af den Grund, som det ærede Medlem Hr. Hjerminde nævnte, eller andre Grunde skal jeg være lade usagt. Efter min Mening er det ikke lykkedes, fordi man ikke kunde komme med en Forklaring herpaa uden at erkende, at der foreligger en meget stærk Afvigelse fra den sædvanlige Opfattelse af Ekspropriationsadgang her i Landet, og det er dette, jeg har fundet det rigtigt her fra Talerstolen at fremhæve. Jeg har gjort det ganske paa egne Vegne, paa mit Partis Vegne ogsaa, men ikke desto mindre har jeg fundet det af Værdi ogsaa for Fremtiden at konstatere det.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Jeg vil gerne sige ganske kort, at det har glædet mig, at der har været et enigt Udvalg, og jeg vil ogsaa haabe, at det høje Folketing kan være enigt med Udvalget og med mig i, at denne Lovgivning skal vi have paa den Maade, den er forelagt, og med de Ændringer, der er forelaaet.

For at der ikke skal være nogen Misforstaaelse, vil jeg gerne læse § 7, 1ste Stykke, op, saadan som dette Stykke vil blive, dersom Ændringsforslaget bliver vedtaget. Der staa da kun følgende: „Det paahviler Kommissarius at eftersøge og hur-